

Allegro Agitato.

Svend Aa-ge og Jn-geborg drog' o-ver Søe, de drog' o-ver fraadende Bøl-ge; den harmfulde Fa-der han
 sty-red fra Æe, de flyg-tende To at for-føl-ge. Som Ör-nen har foer u-den Roe el-ler Rast, med
 bug-nen-de Seil paa den krum-men-de Mast. 2de (Vers) Paa

2.

Paa Bagstavnen Begge fortvivlede stod
 Thi nær var den truende Fare.
 Rød dalede Solen bag Skyernes Blod,
 Og Maanen stæeg frem paa det Klare;
 Da nærmed' sig Örnen med grusomme Kloer,
 At skille de bange, de elskende To.

3.

Höit lyder i Stormen Forbandelsens Röst,
 De Bølger saa vildelig larme;
 Og da Faderen saae dem med Bryst imod Bryst
 Da svulmede dobbelt hans Harme;
 Da foer han med Rasen, da foer han med Stöi
 Over gabende Dyb, over Bølgen saa höi.

4.

Og alt som den Grumme sig nærmer med Hast,
 Giennem vilde og skummende Bølge;
 Med bugnende Seil paa den krummende Mast,
 De flygtende To at forfølge,
 Da hæver sig Bølgen og aabner sin Favn-
 De styrte sig ned fra den sprudlende Stavn.

5.

Han gyser og seer det med stirrende Blik
 Og vil standse sin hurtige Snekke,
 Men over dem Begge den fraadende gik,
 Da styrtede han sig paa Dække.
 Han græd og forbandte, han græd og han bad,
 Og Bølgerne skildte de Elskende ad.